

AKTUALITY ze života Čkyně

VYDÁVÁ OBEC ČKYNĚ

ZDARMA

BŘEZEN/DUBEN 2021

Covidáci pobláznili celou Čkyni

Covidovi – hra, která během prvních měsíců tohoto roku přímo zachvátila rodiče s dětmi z celé Čkyně. Anonymní autor vymyslel poutavou hru, kterou vylákal do přírody desítky mladých rodin s malými dětmi. Covidovi se stali tématem, o kterém se v ulicích Čkyně živě diskutovalo. Děti si navzájem měnily tipy na místa, kde našly svého „covidáka“, ptaly se, kde hledat atd.

V čem je princip celé hry? „Vážení přátelé, v okolí Čkyně se ztratila celá má rodina, moji bratři a sestry. V této nelehké době jsme se rozhodli zpříjemnit a obohatit váš čas. Udělejte něco pro své zdraví a projděte se a poznejte okolí naší obce. Moji bratři a sestry jsou viditelně schovaní, dokážete je najít a spočítat všechny? (V okruhu cca 2 kilometrů od Čkyně.) Vaše odpovědi se jmény členů celé mé ztracené rodiny zasílejte na adresu: covidovi@seznam.cz,“ píše se u každého nalezeného covidáka.

Více informací je na webových stránkách www.covidovi.webnode.cz. Na snímcích jsou tři z covidáků ze Čkyně a okolí. (pp)

Díky čkyňské lékařce nemusí jezdit pendleři daleko na testy

Čkyňská praktická lékařka Marie Kučerová vyšla vstříc stovkám pendlerů ze Čkyně a okolí. Muži a ženy, kteří jezdí pracovat za hranice – většinou do Rakouska a Německa, mohou aktuálně vycestovat pouze s negativním testem na nemoc covid-19. Absolvovat vyšetření mohli právě v ordinaci naší čkyňské lékařky. Ta odpoledne únorových a březnových nedělí trávila ve své ordinaci, před kterou vždy stáli ve frontě gastarbeiteři čekající na stěr z nosu. Všichni jí blahorečili za to, že nemuseli kvůli testu jezdit daleko. Na snímku je Antonín Soukup z Bohumilic. (pp)

Zastupitelstvo obce Čkyně dne 08.03.2021

Schválilo:

- doplnění programu: vypuštění bodů 3, 9, 10 a 13; za bod 8) odpuštění nájemného podnikatelům
- Smlouvu o umístění AlzaBoxu na výdej objednaného zboží pro zákazníky Alzy u budovy čp. 97 Čkyně – budova autobusového nádraží ve Čkyni
- rozpočtové změny č. 12/2020, 1/2021, 2/2021
- Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene kNN Záhoříčko, p. Jiříčková
- nabídku od Vodní zdroje Ekomonitor, spol. s r.o., Píšťovy 820, Chrudim jako dodavatele projektu ČOV
- Žádost pana Davida Nezbedy na odkup části pozemku č. parc. 667/1 o výměře cca 20 m² v k.ú. Čkyně.
- záměr na prodej části pozemků č. parc. 639/6 o výměře cca 476 m² v k.ú. Onšovice u Čkyně a č. parc. 647/4 o výměře cca 1080 m²
- prominutí plateb nájemného v nebyt. prostorách na období 3 měsíců nájemníkům postižených pandemií Covid-19
- žádosti o příspěvky: ČČK – dárci krve – příspěvek ve výši 2.000,- Kč
Babybox – příspěvek ve výši 5.000,- Kč
- připojení se k mezinárodní kampani „Vlajka pro Tibet“

Vzalo na vědomí:

- ukončení činnosti pana kronikáře J. Lávičky, jehož nástupcem se stal pan Petr Kučera

ČIŠTĚNÍ KOMÍNŮ:

Čkyně:	14. 4. 2021	od 9:00 hod.
Dolany:	15. 4. 2021	od 9:00 hod.
Onšovice:	16. 4. 2021	od 9:00 hod.
Horosedly:	16. 4. 2021	od 12:00 hod.
Předenice:	17. 4. 2021	od 9:00 hod.
Záhoříčko:	17. 4. 2021	od 11:00 hod.

**OBJEDNÁVAT SE MŮŽETE NA TEL. ČÍSLE
OBE CNÍHO ÚŘADU VE ČKYNĚ: 388 423 170
NEBO PŘÍMO NA TEL.: 605 268 121**

František Regál, tel.: 605 268 121

(po domluvě kdykoli)

Svoz nebezpečného a objemného odpadu proběhne ve dnech 17.4.2021 – 18.4.2021 u obecního úřadu.

Mezi tento odpad řadíme:

- oleje v nerozbitných nádobách
- mrazničky, chladničky, televize
- mikrovlnné trouby, varné konvice
- tiskárny, magnetofony, rádia, počítače
- pneumatiky
- koberce, linolea
- starý nábytek
- autobaterie řádně uzavřené
- obaly od barev
- plasty, polystyren, eternit
- apod.

Svoz mohou

využít pouze

občané (a
chalupáři)

Čkyně,

spádových obcí a

podnikatelské

subjekty, které

mají s obecním

úřadem sepsanou

smlouvu o

využívání

systemu

nakládání s

odpadem.

Vláda Luks: „Díky všem, kteří teď přispívají k dobré náladě!“

Předseda horosedelského sboru dobrovolných hasičů Vláda Luks v rozhovoru popisuje, jak se s více než roční koronakrizí provázenou mnoha vládními omezeními popasovali horosedelští hasiči.

Jak mohou dnes fungovat horosedelští hasiči?

Tahle doba, která trvá s malou pauzou přes rok, neprospívá nikomu, a protože členové hasičských sborů jsou lidé z masa a kostí, tak ani jim. Scházet se vlastně nesmíme, velké výroční schůze jsou zakázané a nyní i schůze výborů. Po novém roce jsme se „hygienicky správně“ sešli a alespoň na výboru odsouhlasili předběžně na doporučení OSH Prachatice to základní, co jako spolek máme každý rok k odsouhlasení.

Jak v Horosedlech snášíte koronakrizi?

Nevzdáváme se! Před Vánoci jsme se alespoň jako každý rok sešli u kapličky. Samozřejmě s řádnými odstupy a nasazenými rouškami. Jak jinak. Byla to chvíle, kdy převládl uvolněný slavnostní pocit, a to, co se děje kolem nás, na chvíli pominulo.

Akce pro veřejnost jsou vyloučené. Plánujete něco na jaro či léto?

V letošním roce jsme zorganizovali už dvě brigády na dřevo, úklid obecního lesa pod Chrastnicí, průklest cesty do Vacovic, a chystáme i její zemní úpravy. To je víceméně povoleno, protože to nesnese již odkladu, neboť právě nyní je doba vegetačního klidu. I účast byla uspokojivá. Asi tím, že se člověk rád potká alespoň při práci.

Až tahle zvláštní a těžká doba pomine, pojedeme se určitě prezentovat jako vloni na malenické hody, pokud budou. A my sami bychom rádi určitě udělali nějaké setkání u dobrého jídla a promítání filmů (kachny, steaky nebo prasátko, kdoví). Pokud to situace dovolí, tak znovu uspořádáme turnaj v Beerpongu, který měl takový ohlas, až nás to překvapilo. A hlavně se těšíme na obnovené hasičské soutěže a nová sportovní klání. Snad se brzo rozběhne i základní výcvik a školení hasičských sborů a budeme moci začít normálně fungovat.

Co bys teď vzkázal všem hasičům, a nejen těm z Horosedel...

Všem, kteří v této nelehké době pomáhají a přispívají svým úsilím k lepší náladě mezi námi, bych rád poděkoval. Nejen obyvatelům Horosedel, ale i těm přespolním, kteří se rádi zapojují. Věřím, že to navzdory našim vládcům dáme!

(pp)

Vepřové hody

Ani pandemie nemoci covid-19 nezastavila provoz v bufetu Jarokai. V době, kdy jsou nařízením vlády zavřené restaurace, zde funguje alespoň výdej přes okénko. Ten trvá od 10.00 do 12.00 hodin. Vařit se zde bude například i na Zelený čtvrtek. Navíc se tu každých 14 dní, pod vedením zdejšího kuchaře Ládi Kaňky, připravovaly zabíjačkové hody. Na Velikonoce se udily klobásy a šunky. Vše se vždy brzy prodalo.

V bufetu je možné stále objednat obložené talíře a chlebíčky, případně zákusky.

Na snímku zleva Láďa Kaňka ml., Láďa Kordík, Josef Kainc a Láďa Kaňka st.

(pp)

Základní škola a mateřská škola Čkyně

384 81 Čkyně 155, tel.: 388423218; ID datové schránky: 42cmcij; info@zsckyne.cz; zsckyne@iol.cz

ORGANIZACE ZÁPISU DO PRVNÍ TŘÍDY NA ŠKOLNÍ ROK 2021/22

Vážení rodiče předškoláků,
v souladu s platnými právními předpisy (školský zákon, vyhláška o základním vzdělávání a správní řád) provede zápis do první třídy vedení základní školy bez přítomnosti dětí na základě Vámi vyplněné „Žádosti o přijetí k základnímu vzdělávání“, podepsané jedním zákonným zástupcem. Tato podaná žádost je nutným dokumentem pro vydání rozhodnutí o přijetí k základnímu vzdělávání.

Vlastní zápis, tj. „vydání rozhodnutí o přijetí k základnímu vzdělávání“, proběhne ve správním řízení 14. 4. 2021 bez Vaší přítomnosti.

Z obecních úřadů a mateřských škol našeho školního obvodu máme připraven seznam předškoláků, a proto do žádosti k vyplnění, kterou Vám předáváme nebo zasíláme poštou, již uvádíme jméno Vašeho předškoláka. Formulář žádosti je též možno stáhnout z webu www.zsckyne.cz na záložce „Ke stažení“.

Vámi vyplněnou a podepsanou „Žádost o přijetí k základnímu vzdělávání“ s uvedením kontaktů (telefon, e-mail), odevzdejte do středy 7. 4. 2020. Případné dotazy a podání žádosti o odklad povinné školní docházky budeme řešit individuálně, kontaktujte vedení školy.

Z důvodu zachování zásad hygienických a bezpečnostních opatření za současné situace doporučujeme **odevzdání vyplněných žádostí vhozením do schránky u hlavního vchodu do školy, popřípadě osobní předání u vedení školy v pracovní dny 8,00 - 10,00 hodin.** Další možnosti doručení žádosti: - poštou, - do datové schránky školy 42cmcij, nebo e-mailem s elektronickým podpisem.

Seznam přijatých a nepřijatých dětí bude zveřejněn na webových stránkách školy www.zsckyne.cz, na vývěsce základní školy i mateřské školy nejpozději 30. 4. 2021. Na seznamu nebudou zveřejněna jména, proto **předáváme informační list o přidělení registračního čísla Vaší žádosti.** Pod tímto číslem bude uvedeno přijetí Vašeho dítěte.

Po ukončení mimořádných opatření uspořádáme setkání se zapsanými dětmi zaměřené na seznámení se s prostředím školy, třídou, učiteli, pomůckami, vzdělávacím programem a prostory školy. Toto však nebude nyní součástí zápisu.

Čkyně 10. 3. 2021

Mgr. Stanislav Mauric, ředitel školy

Pomozme dobrým sousedům

V pondělí 22. března ráno vypukl v Kovaníně u Turků čp. 1 požár. K požáru vyjeli profesionální hasiči ze stanice Prachatice a jednotky SDH obcí Vlachovo Březí, Čkyně a Zálezly. Požár v době příjezdu hasičů ničil celou střechu. Průzkum ukázal, že hoří nejen střecha, ale i obytné podkroví. Hasiči nikoho neevakuovali. Požár byl pod kontrolou hasičů za necelou hodinu a půl. Co bylo příčinou vzniku požáru, je předmětem šetření.

Obec Zálezly se jménem svých občanů snaží přispět ke zmírnění následků živelné katastrofy mj. tím, že zřídila transparentní účet, na nějž mohou lidé finančně přispět. Děkujeme všem, kdo pomohou. Číslo transparent. účtu u MONETA Money Bank: 29700297/0600

Základní škola a mateřská škola Čkyně

Mateřská škola Čkyně, 384 81 Čkyně 278,
tel.: 388 423258, 388 424080, fax: 388 424 081
e-mail : materskaskolackyne@iol.cz

Zápis do MŠ

Vyhlášení termínu přijímání žádostí pro přijetí dětí k docházce
do Mateřské školy Čkyně **na školní rok 2021/2022.**

V souladu s § 34, odst.2, zákona 561/2004 Sb. o předškolním, základním,
středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání stanovují se souhlasem
zřizovatele

**termín přijímání vyplněných žádostí pro přijetí dětí k docházce
do Mateřské školy Čkyně
ve dnech**

3. května 2021 od 9,00 hod. do 11,00 hod.

4. května 2021 od 15,00 hod. do 17,00 hod.

**v budově MŠ Čkyně, Čkyně 278
u paní Vladimíry Pechouškové,
vedoucí učitelky MŠ Čkyně.**

**Formulář žádosti k přijetí dítěte k předškolnímu
vzdělávání si zákonní zástupci mohou stáhnout z odkazu
na webových stránkách www.zsckyne.cz nebo vyzvednout
v budově MŠ Čkyně, Čkyně 278
ve dnech**

12. dubna 2021 od 9,00 hod. do 11,00 hod.

13. dubna 2021 od 15,00 hod. do 16,00 hod.

Rozhodnutí o přijetí či nepřijetí proběhne ve správním řízení.

**Seznam přijatých i nepřijatých dětí bude zveřejněn nejpozději 27.5.2021
na webových stránkách www.zsckyne.cz a na vývěsce MŠ i ZŠ Čkyně.**

Zápis proběhne bez přítomnosti dětí.

Vstup do budovy mateřské školy v období zápisu bude pouze pro osoby vybavené rouškou
nebo jiným ochranným prostředkem, platí zákaz vstupu osob v karanténě nebo osob
s potvrzenou nákazou (takové osoby si telefonicky na čísle 731 198 884 domluví jiný
postup). Čekající - max. dvě osoby - před budovou školy dodržují mezi sebou doporučené
dvoumetrové rozestupy, respektují stanovený rezervovaný čas.

Vladimíra Pechoušková,
vedoucí učitelka MŠ

Mgr. Stanislav Mauric
ředitel ZŠ a MŠ Čkyně

Distanční výuka v mateřské škole

Distanční výuka se stala součástí školského zákona, a to i v mateřských školách. Děti s povinnou předškolní docházkou (poslední rok před nástupem do první třídy základní školy) jsou povinny distanční výuku plnit. Je to způsob výuky na dálku v době, kdy není možná osobní přítomnost dětí v mateřské škole (z důvodu krizového opatření vyhlášeného podle krizového zákona, nebo z důvodu nařízení mimořádného opatření, anebo z důvodu nařízení karantény podle zákona o ochraně veřejného zdraví). A povinností mateřské školy je zajistit vzdělávání distančním způsobem. Rodiče (zákonní zástupci) dostávají prostřednictvím e-mailu nebo osobním předáním každý týden nabídku vzdělávacích činností pro celkový rozvoj dětí – básničky, písničky, hádanky, sluchové hádanky s doplněním rýmu, grafomotorická cvičení, procvičování matematických počtů, výtvarnou a pracovní činnost, pracovní listy, prstová cvičení, práci s textem, pohybovou činnost. Je hezká odezva a zpětná vazba rodičů, kteří posílají video nebo fotografie dětí při jejich práci. Děkujeme a těšíme se na společné setkání s vámi, děti, a s Vámi, rodiče, v mateřské škole.

V. Pechoušková

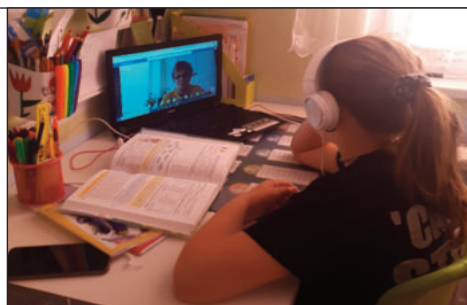

Jak poznamenal covid vzdělávání čkyňských dětí?

Doba covidová ochromila naše školství. Děti nemohou chodit do školy a školky a vzdělávají se formou distanční výuky. Téměř každý den jsou v on-line spojení se svými učiteli, kteří jim učební látku vysvětlují přes internet. Své úkoly už si musí distančně plnit i čkyňští předškoláci. V jedné třídě se kvůli špatné epidemiologické situaci nemohou sejít. To platí o škole i školce. Jak tento stav zvládají čkyňské děti, na to již odpoví samy. Těm mladším s odpovědí pomáhali rodiče. Co jim chybí, co jim vyhovuje, na co se nejvíce těší?

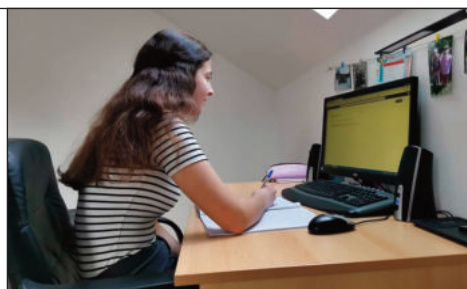
Distanční výuku zvládáme v rámci možností ve spolupráci se školou. Je to určitě náročné jak pro děti, tak i pro rodiče. Přeci jen nejsme učitelé. Musí to být i pro ně těžké. Plus je v online výuce, kdy jim to učitel vysvětlí, ale chybí osobní kontakt. Mínusem je chybějící kontakt se spolužáky a ostatními dětmi ve škole, hlavně o přestávkách. Učivo probíhá v dopoledních hodinách, ale chybí jim řád a disciplína.

Martin a Tereza Loudovi
Barunka, 4. třída
Ester a Sára, 1. třída

Vzhledem k tomu, že jsem v deváté třídě, čekají mě přijímací zkoušky. Každý týden máme dohromady 3 přípravné online hodiny, kde procvičujeme dané úlohy. Kdybychom chodili do školy, příprava na přijímací zkoušky by byla určitě kvalitnější. I přes následky této situace nás ale učitelky celkem dobře připravily. Nejvíce mě mrzí, že nemůžu strávit poslední chvíle na základní škole se svými spolužáky. Doufám, že nás co nejdříve pustí do školy, abychom jsme se ještě na chvíli všichni sešli.

Tereza Billová, 9. třída

Ze začátku se mi zdálo, že je distanční výuka lepší než chodit do školy. Potom jsem ale začal zjišťovat, že už to o moc lepší není. Ráno vstávám ve stejný čas, jako kdybych chodil do školy, ale s tím rozdílem, že v 8:00 nezazvoní zvonek na chodbě. Občas máme také on-line hodiny, ale pokud se seká internet, tak vyučování moc neurychlí a ani nezpříjemní. Velmi se těším do školy na kamarády a paní učitelku. A mimochodem – moje prababička, které je 93 let, prodělala covid-19 a už je zase zpátky na nohou. My jsme ho naštěstí zatím neměli.

Antonín Havlátko, 4. třída

Distanční výuka je pro mě celkem náročná, jelikož budu dělat přijímací zkoušky na gymnázium, postrádám přípravu formou prezenční výuky ve škole, přestože se pravidelně připravujeme na přijímací zkoušky na střední školy formou on-line hodin. Co mi ale chybí nejvíce, jsou spolužáci, s nimiž jsem na základní škole poslední rok, budeme se muset rozdělit a každý se vydá na svou střední školu nebo učiliště. Distanční výuka mi přinesla ještě větší samostatnost, než jsem měla doposud, zdokonalení se v počítačové komunikaci, vlastní režim učení během dne a rozvržení úkolů. Připravila mě také o společné kroužky s kamarády, kde si všichni užijeme spoustu legrace. Učení z domova trvá už velmi dlouho, pomalu mě přestává bavit, ztrácím chuť a motivaci se takto vzdělávat. Schází mi klasická výuka ve škole a chtěla bych se k ní co nejdříve, pokud to bude možné, vrátit.

Adéla Kotálová, 9. třída

Úkoly pro předškoláky při distanční výuce Nelinku baví a dělá je ráda. Jen jí chybí kamarádi a paní učitelky, které já jí nenahradím. Většinou máme vše hotové v první půlce týdne a ve zbylé dny vypracovává různé pracovní listy pro předškoláky. U mě je v této době výhoda, že jsem zatím na rodičovské dovolené s mladší dcerou a nemusíme tím pádem řešit OČR nebo práci z domu. Snažíme se každý den něco procvičit, tak snad bude dostatečně připravena na zářijovou školní docházku. To si přejeme nejvíce, aby mohly děti od září navštěvovat denně školu a seznámit se se vším, co k ní patří na vlastní kůži. A doufejme, že se ještě letos podívají do školky, když je to jejich poslední rok.

Nelinka a Lenka Jelínkovi

Terezce školka dle jejích slov chybí, kamarádi, paní učitelky, hlavně „moje parta mi chybí“! Příprava do školy, plnění domácích úkolů jí nevádí, naopak, honí mě, ať už jdeme a jestli už máme vše. Povídala, že paní učitelka to dělá jinak, ale že já také dobrý. Pro mě to je náročnější. Manžel je celý den v práci, takže distanční výuka je na mě. „Naštěstí“ pracuji na 12hodinové službě, které nejsou denně, takže si čas na školku naplánuji, ale i tak je to časově náročné k běžnému chodu domácnosti. Například odpočinek po noční směně je možný jen s pomocí staršího syna, který ke své distanční výuce na odborné škole ještě ohlídku sestru, abych aspoň chvíli odpočinula a mohla fungovat doma.

Druhá stránka věci je, že nevím, jestli plnění úkolů doma s maminkou, bez pohledu ostatních dětí a zkušeností pedagoga, je dobrá.

Tereza a Terezka Telingerovi z MŠ Čkyně

Předškolní výuku zvládáme, každou neděli máme připravené na školkovém e-mailu úkoly na týden. Ty je nutné si vytisknout, takže tiskárna je nepostradatelná. Jako rodičům nám vyhovuje být se synem doma, strávíme s ním více času a vidíme, co všechno zvládá.

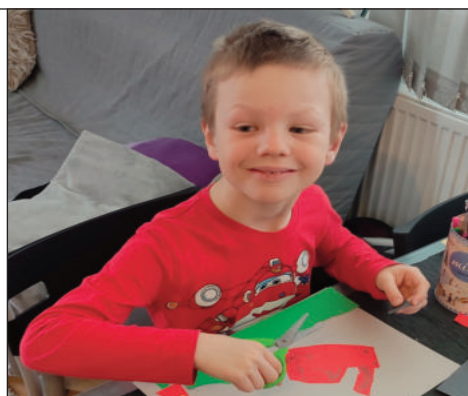
Rádu výuka baví, rád počítá a kreslí. Říká: „Baví mě vlastně všechno.“ Ale raději by prý úkoly dělal ve školce, kde má kamarády a moc se mu tam líbí.

Kutheilovi Martina, Radek a Radeček

Tuto těžkou dobu celkem zvládáme. Ale i u nás je někdy stav, že bohužel nevidíme „světlo na konci tunelu“. Chybí kamarádi, návštěvy u příbuzných, kulturní život. Oliverovi se třeba stýská po rodinných obědech v restauracích. Snažíme se hodně malovat, tvořit z papíru, lega nebo třeba i společně vařit. Až se zlepší počasí, budeme hodně chodit do přírody. Ze školky Oliverovi chybí různé výukové tvoření a kamarádi.

Tomáš a Oliver Kůrkovi

Jen pár slov k těm mnoha pana Martana...

Reakce na článek Petra Martana v předchozích Aktualitách ze života Čkyně.

Máme dnes mediální prostor zcela zanesen informacemi, které se tváří být seriózními, obklopí se známými fakty, ale skutečnou informaci nenesou žádnou. Polopravdy, názory a informace typu jedna paní povídala jsou k ničemu. Názor se prohlásí za pravdu a podloží se ... zase ničím.

Těžko říci, co vede pana Petra Martana, ředitele Komunity pro duchovní rozvoj, k tomu, aby psal o tom, že soužití křesťanů a židů na Čkyňsku bylo o napětí a náboženské nesnášenlivosti.

Josef Vítovec, jenž je jediným zdrojem, z kterého čerpá, byl malým klukem a neví o ničem, jen si pamatuje, že v kostele slyšel o „jejich“ zavraždění Krista od kněze... Toť vše. Pak se dovídáme, že Ledererovi měli na výloze nápis Jude, což svědčí o rasové nesnášenlivosti a o tom, že se nikdo z místních občanů veřejně nezastal svých spoluobčanů, když je Němci puškami naháněli do nákladních aut... Nemám k tomu co dodat.

Pan Martan má ještě emotivní odstavec: „Kde byl tehdy nejmocnější muž ze Čkyně a křesťan Bedřich Bayer? Jako jediný vítal Němce v německé uniformě.“

Tady došly vzpomínky pana Vítovce, tedy jsou další odstavce sestaveny ze známých skutečností o Terezíně, Dni památky vyhlazení Březinky a dalších táborech.

A dostáváme se k hlavnímu poslání čkyňské synagogy. Opět emotivně. Někdo říká (...), že vznikla jako ukázka zaniklé kultury a jako kulturní a zábavní dům... Který vůbec není třeba, protože už tu jeden je. A nic se tam skoro neděje. Tak. A opět v duchu kázání o duchovní obnově má synagoga sloužit k tomu, aby se nezapomnělo na německou nadvládu a na utrpení a škody zde vypsané. Expozice věnovaná zničeným synagogám a interiéry synagogy jsou podle pana Martana záměrně vytvořeny jen k pozitivnímu vnímání a nikde nenajdeme nic o názorném a dokumentárním představení holocaustu...

A jsme u toho, proč jsme četli tolik slov: „Aby čkyňská synagoga plnila hlavní a celospolečensky žádoucí poslání, je potřeba vybudovat stálou expozici holocaustu, aby její návštěvník dostal základní historické informace provázené dokumentárními fotografiemi. Takové znázornění nebude zábavné, ale bude o tom, co si dnes každý představí při vyslovení slova Žid.“...

Pan ředitel Komunity pro duchovní rozvoj se tam pak bude starat, aby se ten rozvoj ubíral žádoucím směrem...

Tedy zpátky do současnosti. Stálá expozice se věnuje synagogám jako takovým a pak těm nejbližším, které neměly takové štěstí, byly vyhozeny do povětří za Křišťálové noci, v průběhu okupace nebo v sedmdesátých letech komunisty. Pak jsou dvě až tři výstavy každoročně věnované buď židovství, ke kulatému výročí zde byla po celou sezonu výstava fotografií věnovaná holocaustu, těm je často vyhrazena modlitebna, anebo umělcům, většinou z okolí Čkyně nebo tématem blízké. Výstava Váchalovy Šumavy se dokonce objevila mezi třemi nejlépe hodnocenými v rámci reflexe jeho výročí v České republice. Tyto výstavy jsou takovým „tahákem“ pro návštěvníky, aby přijeli a prohlédli si celek zrekonstruované synagogy, její historii, její příběh i její současnost. A nakonec slouží tato krásná budova dnešním potřebám Čkyně, máme, tedy měli jsme, kolem třiceti akcí ročně... Vše děláme zcela zdarma a ve svém volném čase. Kdyby to nevedlo k „povznesení ducha naší zdánlivě bezduché společnosti“, cituji pana Martana, tak bychom to nedělali. Naštěstí naše Kniha návštěv je plna opačných názorů, než jsme tady četli, stejně jako reakce na naší facebookové stránce, kde se všem výročím věnujeme soustavně, s celospolečenským dopadem.

Šalom (mír v duši)

Jindra Bromová, ředitelka Spolku pro synagogu ve Čkyni

Zajíci z Dolan se poschovávali ve Vimperku

Takhle se Stanislav Hadrava z Dolan s manželkou Renatou a dětmi Markétou a Vojtou připravovali na Velikonoce. Vyráběli malé zajíce z polen i obřích zajíce ze starých skříňových dveří. Zajíce se **během celého dubna** stanou ozdobou Vimperka, kde jsou součástí velké **“Zajíčí hledačky”** po městě. Tu by si neměli nechat ujít i rodiče s dětmi ze Čkyně.

(pp)

Fenomén Josefovská zábava

Zimní období představuje vždy čas určitého odpočinku a společenského kulturního vyžití, mimo jiné i plesovou sezónu. Již v minulosti tomu tak vždy bylo a ve Čkyni se pořádalo dokonce až 8 plesů nebo zábav a na každé bylo plno a veselo. To už nám v dnešní době připadá až neskutečné. Poslední roky se plesová sezóna ve Čkyni ořezala už jen na tři. V lednu hasičský bál, v únoru sportovní ples a zakončila to v březnu již tradiční josefovská zábava. Josefovské zábavy byly i v minulosti a vždy představovaly určitou oslavu jara a hlavně oslavu hojně užívaného jména Josef.

Tak tomu mělo být i letošní rok, přesně na den prvního jarního dne. Desátý ročník na téma „zlatá“, kde nemohla chybět dobrá nálada, nejlepší kapela všech dob MP3, nacpaný sál až po strop, vždy okouzující předtančení členů KOS a bohatá zlatá výzdoba s lidmi ve zlatém outfitu i bez něj.

Mělo...

Když před více než deseti lety na schůzi kulturního a okrašlovacího spolku ve Čkyni padl poprvé návrh uspořádat Josefovskou zábavu, nikomu se do toho moc nechtělo. Zábava je v dnešní době už hodně náročná věc. Jednak organizačně a pak i finančně. Vše poplatit a zorganizovat si může dovolit jen nezisková organizace, která dělá vše dobrovolně, pro zábavu a je ráda, že je po akci aspoň na nule. KOSu pomáhá jen fakt, že je bohatá tombola a že se Josefovská za ta léta stala fenoménem, na který přijde hodně lidí.

Ovšem bude to tak i do budoucna? Budou ještě zábavy, jak je známe? Vrátime se někdy do kulturního normálu? Uvidíme, budeme doufat a věřit.

Každopádně nezapomeňte přijít příští rok na Josefovskou zábavu, která se bude konat přesně na Josefa 19. 3. 2022. Téma je jasné – „Zlatá roušková“ a asi si připravte s sebou PCR negativní test starý max. dva dny, nebo potvrzení o očkování. Všichni Pepíci, kteří už covid prodělali, vstup zdarma.

Kultuře zdar, koruně zmar!

Dan z Kru

Tým čkyňských otužilců se úspěšně rozrůstá

Celou zimu tužili svá těla ve Vrbí čkyňští otužilci. Během zimy se jejich počet rozrostl. I když to ze snímku, který vznikl 20. března, kdy byly dopoledne ve Čkyni mínus 4 stupně, patrné není. Na něm chybí Karel Remeš, který trávil tento víkend v karanténě. Stejně tak schází Filip Děd. Mezi Pavlíky Pechouškem a Opletalem se usmívá Dušan Žampach, který se od prosince stal stálíci otužovacího týmu. „Člověk v chladné vodě alespoň na chvíli zapomene na všechny starosti současného světa. Po ponoření do mrazivé Volyňky najednou přestanete myslet na covid a vše je jen bojem o holé přežití,“ usmívá se Dušan Žampach. „Doufám, že čas, který strávím pod vodou, bude jen delší a delší,“ doplňuje. Zkušené otužilci Pechoušek a Opletal jen přidávají, že nováček Žampach je velikým talentem tohoto sportu a co týden dělá veliké pokroky. Jen oba nechápou, proč ho ve vodě nejvíc studí ruce, nohy a břicho ani trochu... (pp)

Zemřel František (Ferko) Cudrák, letec a vlastenec ze Čkyně

Nekrolog

Narodil se roku 1929 v Kotešové u Velké Bytči na Slovensku v zemědělské rodině. Již ze čtyř let věku měl traumatické vzpomínky, to mu zemřel otec utonutím v řece Váhu.

V Bytči František vychodil školu obecnou i měšťanskou. Avšak na místo 9. třídy byl od září 1944 do osvobození začátkem r. 1945 totálně nasazen německou mocí na nucené práce. Již jako 15letý musel kopat zákopy pro německou frontu.

František byl pamětníkem a nepřímým účastníkem bojů na Dukle, neboť bydlel nedaleko a slyšel salvy a výstřely dnem i nocí. Tamní lidé se obávali, že jim ustupující německá vojska zaberou dobytek. Proto Františka poslala matka Anna s dobyt看kem do lesů, aby tam zůstal v úkrytu několik nocí.

Kruté zkušenosti života za války a uprostřed ustupující i osvobozující vojenské fronty se staly podstatným při formování československé vlastenecké osobnosti Františka Cudráka. Proto se později dal do služby republiky a stal se vojákem z povolání.

V domě u Cudráků bydlela rodina, která po válce odešla na Moravu do Ondřejova u Bruntálu jako osídlenci po odsunutých Němcích. S nimi odešel i František a tam se vyučil prodavačem. U toho však nezůstal.

Již r. 1948 byl přijat na Leteckou vojenskou školu ve Šternberku, kde v prvním ročníku absolvoval teorii a cvičení. Druhý rok pokračoval v Olomouci. Tam již prakticky létal na německých letadlech Mikr a na stíhacích letadlech Messerschmit, která stát získal z válečné kořisti. František Cudrák se jako vycvičený pilot r. 1951 přeškolil na stíhací proudové letadlo MIG-15. Dále nastoupil k 1. stíhacímu leteckému pluku Zvolenský v Českých Budějovicích.

Se svou budoucí ženou Marií Holoubkovou se František v hodnosti nadporučík seznámil na vojenské rekreaci v Jeneníkách. Marie byla členkou II. turnusu Dívčí letky u kurýrního pluku v Klecanech u Prahy v hodnosti poručice. Manželství uzavřeli r. 1954 a o rok později bydleli v Žatci. Pro mateřské poslání byla manželka Marie na vlastní žádost propuštěna z armády. Narodil se jim syn Pavel a František a později dcera Petra.

Letecký F. Cudrák sloužil a bydlel s rodinou na několika místech napříč republikou. Vyučoval na Vojenském leteckém učilišti v Košicích, působil v Hradci Králové a dalších útvarech. U vojenského letectva pilotoval stroje MI-1, MI-4 a další bojová a transportní letadla a vrtulníky. V letech 1969 – 1974 byl letovodem 3. divize protivzdušné obrany státu v Žatci.

Z této práce ve vysokém psychickém vypětí a riziku mu zbyly šťastné vzpomínky, ale i jedno trauma, které mi vyprávěl. Bylo to r. 1952, kdy řídil jedno letadlo ve stíhací peruti. Její velitel náhle ze společné formace uletěl. František jako podřízený byl povinen jej dostihnout a srovnat rovinu v rychlosti 900 km/hod. Ve vysílačce hlásili, že hoří letadlo a František spatřil, jak letadlo velitele padá ve vývrtce k zemi. Po jeho smrti se František stal velitelem stíhací perute.

Po letech služby pro obranu státu odchází major František Cudrák do výslužby a vystřídá několik civilních zaměstnání v Žatci. Roku 1993 se s manželkou Marií a dcerou Petrou stěhuje do Hradčan u Čkyně, kde kupují zemědělskou usedlost s pozemky a na nich hospodaří. František se stává tím, co od malička viděl v rodině.

Po úmrtí manželky r. 2010 a s přibývajícím věkem opouští dům v Hradčanech u Čkyně. Poslední domov našel ve Čkyni v obecním bytu. Zde je dále včelařem a účastní se veřejných a politických akcí v obci. U příležitosti 90. narozenin (2019) mu byla udělena pamětní medaile ke stému výročí Československého letectva.

František Cudrák, československý vlastenec, vojenský letec, major v. v. se smířením v mysli zemřel 31. ledna 2021. Z důvodu covid-omezení proběhne veřejné pietní shromáždění k uctění památky zemřelého později a bude oznámeno.

Petr Martan

František Cudrák (vlevo) s bývalým kolegou Oldřichem Pelcákem, který byl určen a cvičen jako kosmonaut-dubler, ale nakonec letěl do kosmu Vladimír Remek.

Sportem ku zdraví

Všeobecná hysterie, kterou strhla pandemie koronaviru, příliš nepřála venkovním radovánkám. Děti i jejich rodiče byli nejen z médií strašeni lockdowny, zákazy vycházek, a tak se děti v tomto roce držely doma více, než bývalo zvykem. Na snímku jsou čkyňské děti, při zdravé projížďce na kolečkových bruslích. Z širokých úsměvů je z fotografie jasně patrné, jak jim taková aktivita prospěla. (pp)

Ženám k MDŽ

Zahrnu tě kytky
Budu ti šeptat do ouška
Procítěně vnímej polibky
Ne třeba rouška

Je svátek žen
Den něžnosti
Pojď se mnou ven
Užívat radosti

Richard Vondrášek

Obecní knihovna ve Čkyni

půjčuje knihy

přes tzv. VÝDEJNÍ OKÉNKO

**Pondělí: 8:00 – 12:00
13:00 – 17:00**

**Středa: 8:00 – 12:00
13:00 – 17:00**

Prosíme o dodržování všech hygienických nařízení.

Maškarní karneval v miniškoličce Brouček

V naší miniškoličce Brouček jsme pro děti připravili maškarní karneval. Užili jsme si spoustu legrace, hráli jsme si, tancovali a dali něco dobrého na zub. Ještěže jsme to stihli předtím, než jsme museli školičku, kvůli nařízení vlády, uzavřít. Jakmile otevřeme, připravujeme pro zájemce nový zápis dětí do naší školičky.

Za MŠ Brouček Čkyně Šárka Žlábková

Nabídka pronájmu

Pronajmeme zařízenou kancelář ve Čkyni na lukrativním místě, plus volná plocha např. pro parkování.

V případě potřeby i s malým skladovacím prostorem.

Kontakt: 602 427 309

Reakce na knihu Tajemství čkyňských lvů

Děkuji všem za milá poděkování, pochvalná slova i další milé reakce na mou knížku Tajemství čkyňských lvů. Osobní rozhovory na ulici či telefonáty, které mám za sebou, jsem písemně nezachytil, bylo jich dost. Moc za ně děkuji! Zde uvádím úryvky ze tří e-mailů, které jsem obdržel od čtenářů této čkyňské knihy. Věřím, že potěší i pamětníky, kteří si na autory těchto vzkazů jistě vzpomenou. Také oni kdysi bydleli ve Čkyni. Pokud budete mít zájem, kniha je stále k dostání v drogerii Jarokai, případně u mě doma.

„Dobrý den, pane Pavle! Jmenuji se Hana Kroupová, roz. Levá. V letech 1958 až 1977 jsem bydlela ve Čkyni. Dostala se mi do ruky Vaše knížka „Tajemství čkyňských lvů“. Tato knížka mě vrátila do dětských let. Jsou tam popsána místa z mého dětství, kde jsme si hrály jako děti. Nejrádší vzpomínám na bydlení s rodiči ve dvoře čp. 1. I když podmínky nebyly ideální, na hraní ve stodolách, ve stájích, v lihovaru atd. nezapomenu. Dále jsou v knížce na fotkách mí příbuzní (bohužel jsou mrtví, dále spolužáci, učitelé a Čkyňáci, které znám). Tato knížka mi udělala velkou radost, a proto bych Vám chtěla touto cestou poděkovat za Vaši skvělou práci. P.S. Hned jsem zakoupila další knížky pro mé spolužačky, které se na ně moc těší.“

S pozdravem srdcem stále Čkyňačka Hana Kroupová

„To bylo jednou takhle v létě, když byl Pavel Pechoušek ještě docela malý kluk, a byla neděle nad ránem. Čkyňská omladina se vracela odněkud z nějakého dejchánku a v parku na lavičce se konal dopitný rozlučovací ceremoniál. Najednou slyšíme, jak někdo povídá. „Kluci, pojdte za námi, my se tady nudíme.“ Nám to nejdřív nedocvaklo, tak jsme pokračovali v ceremoniálu. Až po nějaké době řekl někdo, ať jdeme za těma lvama. Že jim je tam na tom rynku určitě smutno. Posedali jsme kolem nich a na ně a začal mejdan. Díky vrchnímu z Hotelu Králíčků se podařilo získat bednu piv a lvi byli veselí s celou omladinou. Mejdan trval až do ranního kuropění. Ráno, když se Čkyně probudila k životu, byli lvi stále pořád veselí. Každý měl před sebou lahvička jedenáctky Nektaru a v tlamě cigárko. Toť moje tajemství čkyňských lvů!“

P.S. A ta moje fotka u tribuny není čurací. To mě jen naši peskovali, ať vyndám ruce z kapes. Jinak jsem asi v polovině knížky a je super!“

Karel Doležal, toho času občan Volar

„V časopise Vítaný host jsem viděla upoutávku na knihu o Čkyni... Hned jsem si objednala výtisk. Moje maminka se narodila ve Čkyni čp. 18 v roce 1927, bohužel v listopadu ve věku 93 let zemřela. Já trávila od mala ve Čkyni u babičky Kateřiny Vlkové každé léto a vzpomínám na to dodnes. Přestože mi ve Čkyni zůstali známí, které navštěvuji, nikdo mi o knize neřekl.“

Knihy se mi moc líbila, je velice zajímavá, poprvé se dozvídáme o majitelích zámku, o statku, o synagoze... Co se týče památníku na náměstí, je tam i jméno našeho předka, legionáře, který, jak říkala babička, padl ve Francii. Mí předkové, mám rodokmen z roku 1700, byli z Radhostic, grunt č. 17 – Patelovský dvůr. V r. 1850 se jeden syn Vlků přizemil do Čkyně. Můj děda, maminčin tatínek, Ludvík Vlk byl krejčí a měl bratry Štěpána, Jana, Aloise.“

Ilona Rajska, Český Krumlov

P. Pechoušek

Josef Lávička už nepíše čkyňskou kroniku

Čkyně má po 12 letech nového kronikáře. Čerstvý osmdesátník Josef Lávička se vzdal funkce, kterou velice zodpovědně a vždy pečlivě vykonával posledních dvanáct let. Tehdy střídal v kronikářské funkci Ladislava Hoška. Aktuálně se bude o čkyňskou kroniku starat loňský šedesátník Petr Kučera, který je zaměstnaný jako inspektor u Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského.

Josefu Lávičkovi děkuje celá Čkyně za to, co pro ni celý život dělal. A autor tohoto článku doufá, že pan Lávička nesplní svůj slib týkající se úplného konce svých literárních aktivit. Jeho články byly vždy ozdobou tohoto obecního periodika, které sám dlouhé roky redigoval. Nezapomenutelně se také zapsal do historie jako autor několika literárních děl týkajících se našeho městečka. „Takže Pepo, ať Vám dupou králíci!“

(pp)

Josef Lávička se může konečně naplno věnovat svojí zahrádce

„Z aktuální situace ve fotbale je mi smutno,“ říká Krull

V nepřehledné situaci, která v českém amatérském fotbale vznikla díky pandemii nemoci covid-19, nám pomáhá vylepšit orientaci mladý jednatel čkyňského SK Patrik Krull. Čkyňští fotbalisté stále doufají v nastartování soutěže a ve vysněný postup do 1. A třídy.

Aktuálně jsou zastavené všechny sportovní soutěže na amatérských úrovních. Máte informace, jestli se ještě rozjedou?

Těch informací je hodně a zároveň málo, nikdo teď není bohužel schopen říci, jak to všechno bude, poslední rozhodnutí je, že začínáme zápasem druhého s prvním ve Vacově, a to 18. 4., ale na toto utkání a celý restart soutěží už byly únorové i březnové datумы pevně dány, díky pandemické situaci je ale Fotbalová asociace České republiky nucena restart soutěží stále posouvat. Tak je to i s volbami nového výkonného výboru do okresu i do kraje, které se měly konat na přelomu ledna a února. I ti, kteří fotbal nesledují pečlivě, zachytili, co se stalo s Romanem Berbrem a spol. Tak je toto téma momentálně hodně sledované.

Čkyň je v tabulce první, je možné, že se soutěž dohraje a opravdu postoupí? Za jakých by to bylo okolností?

Stanovisko fotbalové asociace je momentálně následující, kompletní soutěžní ročník podzim/jaro se určitě nedohraje, cílem je dohrát 5 utkání z podzimní části, aby byla odehrána alespoň část každým s každým a byla odehrána polovina zápasů. To je totiž nově od této sezony podmínka pro platnost tabulek a následujících postupů a sestupů! Na těchto 5 utkání je možný čas sehrání, a to do 30. června. Za mě si tipnu, že v květnu začneme a jen tak tak se stihne „podzim“ dohrát. Postup je samozřejmě možný a jen a jen v našich rukách. Je to samozřejmě náš sen a moc bychom si to přáli. Vše napoví právě utkání ve Vacově.

Jak jste nyní v kontaktu s hráči a realizačním týmem? Komunikujete například ohledně tréninků, řízení klubu?

Žijeme v roce 2021, takže v on-line kontaktu jsme prakticky každý den, trénuje se individuálně, všechny pokyny mají kluci v aplikaci na svém chytrém telefonu či hodinkách, které pak jejich zátěž snímají. Je to takové zvláštní, až smutné, člověku jako já, který tu hru a vše kolem našeho amatérského miluje, je z toho hodně smutno. Takových lidí, kteří se tomuto sportu věnují, je ale drtivá většina. Co se týče řízení klubu, když něco potřebujeme, tak si prostě zavoláme, ale řeknu Vám, moc toho k řešení momentálně bohužel stále není. Tak snad v dubnu!

(pp)

Březnový pohled na Čkyň od židovského hřbitova

Foto: V. Hošek

KRASLICE

(Úryvek z nové knihy Milady Havlátkové)

Konečně přišlo jaro. Sluníčko se radovalo, že mu na obloze nepřekážejí těžké sněhové mraky a hrálo celý kraj teplými paprsky.

Na statku na kraji vesnice spala ve svých postýlkách čtyřletá dvojčata Anička a Adámek. Sluníčko nakouklo oknem do pokoje a pošimralo Aničku pod nose. „Hep... hepčík!“ kýchla ještě v polospánku a otevřela modrá kukadla. „Dobré ráno, sluníčko,“ zamávala mu z okna a vyběhla jen tak v noční košilce na zápraží. Rozhlédla se dokola. Uprostřed dvora právě snídalo hejno slepic. Zobaly zrní a vesele si povídaly: „Koko, kokoko, ko...“

Náhle se z kurníku ozvalo hlasité „Kokokodááák!“

„Aha, některá slípka právě snesla vajíčko a chlubit se celému světu. Kterápak to je?“ Anička zkoumala pohledem hejno. „Chybí šedobílá kropenatá. A tamhle už běží, určitě má hlad.“

Ale Kropenka nešla mezi ostatní slepice. Chodila sem tam po dvoře, rozhlížela se, jako by něco hledala, pohazovala legračně hlavou a vydávala zvláštní zvuky: „Kvok, kvok-kvok...“ Zrní se ani nedotkla.

„Maminko, mami, Kropenka se chová divně, asi je nemocná. Pojď se honem podívat!“ volala vylekaná Anička.

Maminka vyšla ven. Chvilí slepici pozorovala a pak se usmála. „Neboj se, Aničko, Kropenka nestůně, jen začala kvokat. To znamená, že touží po kuřátkách, víš?“

„Tak jí nějaká koupíme,“ ihned rozhodlo děvčátko.

„Kdepak, Kropenka si je chce vysedět.“

„Jak to myslíš, vysedět?“ nechápala Anička.

Maminka jí chtěla vysvětlit, jak to u slepic a vlastně u všech ptáčků chodí, když vtom se přihnál Adámek. „Holky, co tady řešíte? Já mám hlad jako vlk a snídanež nikde.“

„Kropenka touží po kuřátkách...“ Anička nedořekla.

Bráška jí skočil do řeči: „Hm, já zas po snídani.“

„Děti, pojďte do kuchyně. Dáme si palačinky s marmeládou a pak připravíme Kropence hnízdo. Pomůžete mi?“ zeptala se mamka a vešla do domu.

Při snídani konečně vysvětlila prckům, jak to příroda s ptáčky zařídila. „Když chtějí ptáci mladé, nejprve postaví pevné hnízdo někde ve větvích stromů, v hustém křoví nebo v trávě či rákosí, podle toho, o jakého ptáčka se jedná...“

„Nebo na komíně,“ přerušil ji Adam.

„Ano, tam si staví hnízdo čápi,“ přikývla maminka. „Samička snese vejce, posadí se na ně a zahřívá je. Se samečkem se střídají, dokud se nevylíhnou ptáčata. No a pak ty malé drobečky musí krmit, než vyrostou a naučí se létat, aby si mohli shánět potravu sami. Kropenka to bude mít jednodušší. Vajíčka už postupně snesla. Schovala jsme je do ošatky v komoře. O hnízdo se nemusí starat. Připravíme jí ho do starého košíku...“

„Toho, jak nemá držadlo?“ Adámek jí zase skočil do řeči. Tenhle bystrý kluk nevydrží chvíli mlčet.

„Ano, zrovínka do toho. Vysteleme ho senem, aby měla vajíčka měkkou postýlku.“

„Mami, pojď, já už se nemůžu dočkat,“ škemrala Anička.

Všichni společně zamířili s košíkem do stodoly pro seno. Naplnili ho po okraj a maminka v něm vymačkala důlek. „Aničko, doběhni do komory pro vajíčka a ty, Adámku, přines z kurníku to poslední, které Kropenka snesla před chvílí. Buďte opatrní, ať vajíčka nerozbijete,“ nabádala děti.

Ve chvilce byli oba zpátky.

„Mami, tohle vajíčko je teplé,“ hlásil Adámek

Anička sáhla na vejce v ošatce. „Tahle jsou studená. Nevadí to? Vylíhnou se z nich kuřátka?“ strachovala se.

„To víš, že vylíhnou. Kvočna je bude tři týdny zahřívát a pak uvidíte malý zázrak. Z vajíček se vyklubou kuřátka.“

„Až za tři týdny? Taková doba, já se snad nedočkám,“ netrpělivý Adámek je zklamáný.

„Neboj, dočkáš. Čas uběhne jako voda, ani se nenaděješ,“ utěšila ho mamka.

Opatrně naskládali vajíčka do hnízda.

„Já teď dojdu chytit Kropenku a posadím ji sem,“ ukázala maminka na plné hnízdo. „Vy zatím přineste misku s vodou a krmítko se zrním. Položíme je vedle košíku, aby se mohla kdykoli nabaštit a nemusela z hnízda slézat.“

„Já mám nápad,“ vykřikl Adámek. „Každý si vybere jedno vajíčko. Či kuřátko se vylíhne první, ten vyhrává velkou čokoládu.“

„Jak si ale vajíčka poznáme? Jsou všechna stejná,“ zamyslela se Anička. „Už vím. Označíme si je,“ rozběhla se domů pro barvičky.

„Moje vajíčko bude tohle,“ vybrala si jedno. „Namaluju si na ně velký růžový puntík, růžovou mám nejraději.“

„A já si nabarvím tady to. Na modro,“ ukázal bráška na jiné a pustil se do díla.

„Mami, jak si označíš vejce ty?“ zajímalo dcerku.

„Třeba žlutou, jako sluníčko,“ usmála se maminka.

„Ještě nabarvím jedno na zeleno. Za tatku, aby mu nebylo líto, že se nemohl zapojit do soutěže, když má práci na poli,“ rozhodl Adam.

Anička položila misku s vodou a plné krmítko vedle košíku a maminka přinesla kvočnu. Sotva ji posadila na hnízdo, Kropenka si načechrala peří a zakvokala: „Kvok, kvok-kvok.“ Tím dala najevo spokojenost a pohodlně se uvelebila.

„Vidíte, líbí se jí tu. Pojd'te, necháme ji, aby měla klid.“ Maminka vzala své ratolesti kolem ramen a odvedla je ze stodoly.

Děti nosily kvočně každý den čerstvou vodu, zrní a bramborovou drobenku. Zvědavě pokukovaly, jestli náhodou nezahlednou kuřátko. Natahovaly uši, aby zaslechly pípání. Ale kdepak, maminka měla pravdu. Kuřátka se nevylíhnou dřív než za tři týdny.

Čas uběhl jako voda a je tu poslední den. Dvojčata se ze stodoly nehnula ani na krok.

Maminka přišla na kontrolu. Opatrně Kropenku nadzvedla a prohlížela vajíčka. „Podívejte, žlutému vajíčku praskla skořápka. Co nevidět tu máme první kuřátko. Tak se mi zdá, že vítězem soutěže budu já,“ smála se. Po chvíli se vyklubalo žlutooučké kuřátko. Bylo celé pomuchlané a vlhké. Děti na ně zklamaně koukaly. Nelíbilo se jim.

„Nebojte, za chvíli bude jako žlutá sametová kulička,“ slíbila mamka.

A opravdu. Kuřátko rychle oschlo, protáhlo se a zatřepalo prťavými křídélky. Tenkým pípáním dávalo najevo, že je na světě. Hned se začalo shánět po něčem dobrém do zobáčku.

„Jé, ty jsi krásné,“ nemohla se vynadávat Anička.

Adam netrpělivě přešlapoval z nohy na nohu. „Já se těším na moje modré kuřátko.“

„Modré?“ podivila se maminka.

„Ano. Tys měla žluté vajíčko a máš žluté kuře. Já mám modré vajíčko, budu mít kuře modré, Anička růžové a tatka zelené. Ostatní budou bílá,“ vysvětlil synek.

Maminka se jen potutelně usmála, ale nic neřkala.

Rup! Další skořápka praskla. Tentokrát na bílém vejci.

„Klube se druhé kuřátko a tamhle další,“ ukázala maminka na Adamovo vajíčko. I modrá skořápka byla puklá. Vzápětí se z obou vyškřábala na svět kuřátka. Žlutá!

„Mami, vidíš to? Moje kuře není modré. Proč?“ zklamaně vykřikl Adámek.

„Ano, vidím,“ klidně odvětila máma. „Všechna kuřátka budou žlutá. Na barvě skořápky nezáleží. Ani když si na ni namaluješ velký modrý puntík. Za pár dnů vyraší mrňatům místo jemného chmýří opravdové peří. Pak se kuře vybarví. Bude třeba kropenaté jako kvočna, nebo bílé, černé či hnědé jako ostatní slepice na dvoře. Ale zelenou ani modrou nečekejte.“

Dvojčata byla zklamaná.

„Taková škoda. Těšila jsem se, jak svoje růžové kuřátko ukážu kamarádkám ze školky. I jméno jsem měla připravené. Růženka.“

„Nebud'te smutní. Něco mě napadlo, jdeme do kuchyně. Já vyfouknu pár vajíček. Stejně je potřebuju do těsta. A vy si můžete prázdné skořápky omalovat. Když nemáte barevná kuřátka, budete mít aspoň barevná vajíčka. Brzy budou Velikonoce, ozdobíme s nimi sváteční stůl. Co říkáte?“

„Ano, ano, pomalujem vajíčka veselými barvami,“ jásaly děti a rovnou začaly vymýšlet, co na skořápky nakreslí.

Najednou se Anička zarazila. „Mami, jak vyfoukneš vajíčko? Má tvrdou skořápku a nikde žádnou díрку.“

„Pojď, ukážu ti, jak se to dělá.“ Maminka vzala čerstvé vajíčko, očistila ho vlhkým hadříkem a ostrou špičkou nože začala lehce tukat do jeho vrcholku. Skořápka se rozdrobila a objevil se malý otvor. Stejný vytukala i na opačném konci vajíčka. Potom do jedné dírky foukla a z druhé vytekl do připravené misky bílek i žloutek. „Hotovo.“

„Já se bál, že vyběhne kuře,“ přiznal se Adámek.

„Copak na tom vejci seděla kvočna?“ zaťukala si Anička na čelo, čímž dala bráškovu najevo, co si myslí o jeho logickém myšlení.

„Děti, opatrně opláchněte skořápky, důkladně je osušte a můžete se dát do malování. Když budou vajíčka krásně ozdobená, stanou se z nich kraslice.“

„Jde se na věc!“ vykřikla jednohlasně dvojčata a pustila se do práce. Anička malovala barevné kvítky, Adámek sestavoval různé puntíky, kolečka, proužky a čárky do pestrých tvarů. Na jedno vejce si dokonce nakreslil modré kuřátko.

Kraslice se jim povedly, jedna byla hezčí než druhá. Od té doby je malují každý rok před Velikonocemi a zdobí s nimi svátečně prostřený stůl.

Po znovuotevření obchodů bude v prodeji v prodejně u paní Bártové (RENA) moje nová knížka Vejce na tvrdo.

(M. Havlátková)

Aptar Čkyně s.r.o.
Čkyně 299,
384 81 Čkyně

Aptar
food + beverage

Jsmo součástí nadnárodní skupiny Aptargroup a působíme na trhu již více než 25 let. Zaměstnáváme na tři sta zaměstnanců různých profesí a řadíme se mezi perspektivní a stabilní zaměstnavatele Jihočeského kraje.

Zaměřujeme se především na výrobu šroubových uzávěrů a uzávěrových systémů z umělých hmot pro péči o tělo, domácnost, nápoje a potraviny.

NABÍZÍME ŘADU ZAJÍMAVÝCH BENEFITŮ

Budeme rádi, pokud se i Ty staneš součástí naší společnosti.

Aktuálně volná pracovní místa:

- Mechanik elektronik (vyhláška 50/1978 Sb., §6)
- Operátor výroby
- Opravář forem
- Obráběč kovů

Více informací Vám rádi podáme na personálním oddělení.

Ing. Natálie Turková, tel.: 388 405 109,
natalie.turkova@aptar.com

KMP

KMP Burotechnik, s.r.o.
384 81 Čkyně
tel.: 388 301 051
fax: 388 423 643
e-mail: prodej@kmp.cz
www.kmp.com

vyrábíme a dodáváme
spotřební materiály pro
kancelářskou a výpočetní techniku

- TONERY
- INK-JET
- BARVICÍ PÁSKY
- SPECIÁLNÍ PAPÍRY
- FAXOVÝ PAPÍR A FOLIE
- TERMOTRANSFEROVÉ PÁSKY

MANOS-PLUS s.r.o., Záhoříčko 6, Čkyně

KAMENICTVÍ CHURAŇ

- výroba a opravy pomníků
- opravy a zhotovení hrobků
- hřbitovní doplňky
– lucerny, vázy, kříže a jiné
- kamenné parapety, koupelnové
a kuchyňské desky, obklady, dlažby
- kamenné koberce Piedra
– zastoupení pro jižní Čechy
- certifikát stavitel hrobků
- nápisy zlaté a stříbrné
- opaxitové desky /černé sklo/
- kamenná drť – různé barvy a velikosti
- na provozovně v Záhoříčku k prohlédnutí
pomníky a vzory kamene

Po-Pá: 9-14h ☎ 602 44 64 32

Mimo pracovní dobu pouze po telefonické domluvě.

POHŘEBNÍ SLUŽBA

- zajišťujeme občanské a církevní obřady
- bezplatné sjednání pohřbu u Vás doma
- vlastní obřadní síň ve Vlachově Březí
- smuteční oznámení na počkání
- potisk stuh a šerp
- vzpomínkové předměty
– památeční sklo
- prodej pohřebního zboží
- certifikáty:
hrobník EU, poradce pro pozůstalé,
sjednavatel pohřbení,
vyšší hygienické zaopátrání
- mezinárodní převozy /repatriace/
z ČR a do ČR

NONSTOP LINKA ☎ 602 44 34 34

Volat je možné 24h denně včetně státních svátků.

**PODLAHOVÉ
STUDIO**

www.podlahyrod.cz

PRODEJNY | PODLAHÁŘSTVÍ | PORADENSTVÍ

**KOBERCE | PVC | VINYL
PLOVOUCÍ PODLAHY | BYTOVÉ DOPLŇKY**

ČKYNĚ: Čkyně 175 ☎ 388 423 010 | 602 160 294

VIMPERK: 1. máje 200 ☎ 388 411 250 | 602 495 566